

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Marianne Jelled gjorde en bemærkning i sit indlæg om, at Det Radikale Venstre var tilhænger af decentralisering.

Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelled, om hun mener, det kan siges at være decentralisering, når man erstatter Hovedstadsrådets koordinerende og besluttende myndighed i overordnede anliggender med et frivilligt samarbejde, hvor hver enkelt regionplanmyndighed er selvstændig inden for sit eget område og den, der skal rede trådene ud, er miljøministeren. Det er det nemlig ikke, så vidt jeg kan se.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelled (RV):

Jeg opfatter det som en decentralisering, men jeg siger også, at der, samtidig med at vi decentraliserer, vil være en eller anden type centralisering – oftest i hvert fald – og det er der i denne situation, fordi miljøministeren så vil sidde som den øverste myndighed, f.eks. med hensyn til planlovgivningen, ligesom miljøministeren over for de andre amter i Danmark har den afgørende indflydelse på beslutninger om deres regionplaner osv. Det er en decentralisering, når man lægger ud til det enkelte amt at foretage regionplanlægninger osv. i forhold til, at planlægningen ligger hos Hovedstadsrådet. Jeg kan ikke opfatte det på anden måde.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da man i 1970 lavede den nye kommunalreform, må man gå ud fra, at det var med den klare overbevisning, at det ville være en god facon at dele landets styrende organer op på. Jeg er ikke sikker på, at man i dag føler, det var den rigtige måde; i hvert fald oplever man ude omkring i landet – og vel især i de større byer – en trang til at danne lokalnævn og -råd, en trang til at slutte op om sit eget område. Borgerne føler simpelt hen afmagt på grund af den lange vej til systemet og står ofte magtesløse over for hele det bureaukrati, der er bygget op.

Nu foreslår indenrigsministeren, at Hovedstadsrådet skal nedlægges som et led i en afbureaukratisering og en forenkling af strukturen inden for det offentlige.

For 15 år siden, i 1973, da Folketinget vedtog at oprette Hovedstadsrådet, var der bred enig-

hed om, at dette råd ville kunne styre visse funktioner på en effektiv måde. Profetierne desangående har ikke slået til; det må vi klart erkende. Således udtrykte CD's kommunalpolitiske ordfører det, da man sidst, nemlig den 7. april i år, debatterede nedlæggelse af Hovedstadsrådet her i salen.

CD udtalte også dengang, at Hovedstadsrådets funktion med fordel kunne overføres til områdets amter samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Vi var positive, men ønskede, at nogle omstrukturingsproblemer skulle løses, inden en lov om nedlæggelse af Hovedstadsrådet kunne vedtages.

Nu står vi her ikke blot med et lovforslag om ophævelse af Hovedstadsrådet, men også med et lovforslag om ændringer af forskellige lovbestemmelser som følge af nedlæggelse af Hovedstadsrådet og endelig et lovforslag om hovedstadsområdets kollektive persontrafik. Her er altså tale om nogle helt konkrete spørgsmål, som vi kan tage stilling til, og jeg mener derfor ikke, man kan komme det ret meget nærmere.

Dette, at Hovedstadsrådet er valgt ved indirekte valg og ikke selv er ansvarligt for tilvejebringelsen af de midler, rådet disponerer over, er i sig selv ikke nogen god ordening og da slet ikke rart for de folkevalgte, der skal stå med ansvaret over for vælgerne. Ingen kan vel være uenig i, at det er et sundt og godt princip, at kompetence og ansvar følges ad.

Der er ingen grund til at gå dybere ind i selve dette lovforslag, da konsekvenserne som følge af Hovedstadsrådets nedlæggelse ligger i det næste lovforslag. Jeg skal blot sige, at vi nok kunne have ønsket os lidt mere præcise oplysninger med hensyn til de økonomiske konsekvenser. Man taler om besparelser på 15-20 mio. kr. Er det korrekt, er det noget, der kan slå til, eller hvordan? Kan vi få det mere præciseret?

Hele dette kompleks af ændringer, der ligger i lovforslag nr. L 106, i forbindelse med Hovedstadsrådets nedlæggelse kan være svært at gennemskue, men meget tyder dog på, at man har været inde på alle de forskellige områder og har fundet noget at sætte i stedet. Det er klart, at en ændring som det at nedlægge et råd, der har eksisteret i 15 år, kan medføre visse problemer, men dem må man jo så løse hen ad vejen.

Selvfølger er der modstand imod, at man nedlægger Hovedstadsrådet. Det er da klart, at